

BESLUT

2015-07-31

Ärendenr:

NV-04949-15

NV-04950-15

Klagande 1

Klagande 2

Svenska Rovdjursföreningen

Överklaganden av Länsstyrelsen i Dalarnas län beslut om skydds jakt av varg, länsstyrelsens dnr 218-7932-2015; nu fråga om begäran om inhibition

Beslut

Naturvårdsverket avvisar yrkandet om inhibition från klagande 1.

Naturvårdsverket avslår yrkandet om inhibition från klagande 2.

Bakgrund

Länsstyrelsen i Dalarnas län beslutade den 28 juli 2015 om skydds jakt på en varg i Leksands kommun. Jakten får bedrivas från och med den 29 juli 2015 till och med den 20 augusti 2015.

Länsstyrelsen beslutade med stöd av 59 § jaktförordningen (1987:905) att beslutet skulle gälla omedelbart, utan hinder av att det överklagas.

Klagande 1 överklagar beslutet och begär att skyddsjakten inhiberas samt anför bl.a. följande. Drabbade fårägare har inte följt djurskyddslagen m.m. Detta får inte vara en grund för att skyddsjaga vargar som bär på värdefulla gener. Hon

påverkas av beslutet genom att förtroende för myndigheter och länsstyrelser kraftigt har försämrats och hennes misstanke om olagliga jävsbeslut har stärkts.

Klagande 2 överklagar beslutet och begär att skyddsjakten inhiberas samt anför bl.a. följande. Den beslutade skyddsjakten innebär att risken är mycket stor för att det blir just förälldrahanen som skjuts. I princip finns bara två vargar i reviret, förälldraparet, som jagar vid den här tiden på året. Att riskera att hanen skjuts innebär att fel signaler om betydelsen av genetiskt viktiga vargar får fäste. Skyddsjakten strider mot kriteriet att det inte ska finnas en annan lämplig lösning. Dessutom finns valpar i reviret som riskerar att hamna i en svår situation om ett av förälldradjuret skjuts bort. Det är endast två fårägare som har drabbats, båda med undermåliga stängsel kring sina djur. Vargarna har i övrigt inte angripit tamdjur i området. Tamdjurshållning inne i ett vargrevir kräver intakta rovdjursavvisande stängsel. Bättre och omskötta stängsel skulle med största sannolikhet förhindra risk för fortsatt allvarlig skada.

Naturvårdsverket beslutade den 29 juli 2015 att avslå ett yrkande om inhibition från en annan klagande, se NV-04944-15.

Skäl

Aktuella bestämmelser m.m.

Enligt 29 § förvaltningslagen (1986:223) får en myndighet som ska pröva ett överklagande bestämma att det överklagade beslutet tills vidare inte ska gälla.

När en begäran om inhibition prövas har Naturvårdsverket att bedöma hur sannolikt det är att det överklagade beslutet kommer att ändras vid den slutliga prövningen. För att ett beslut om inhibition ska meddelas har i praxis i allmänhet ställts upp ett krav på en tämligen hög grad av sannolikhet för att avgörandet kommer att ändras i sak. Kravet har dock satts lägre, om målet varit av sådan karaktär att det för en enskild kan antas medföra betydande olägenheter om beslutet ska gälla omedelbart och det inte finns något motstående intresse som starkt talar för att beslutet ska gälla omedelbart. Inhibition har då ansetts kunna meddelas redan när utgången i målet framstår som oviss (se t.ex. RÅ 1990 ref. 82 och RÅ 1998 not. 93).

Naturvårdsverkets bedömning

Klagande 1 har förelagts att styrka sin talerätt i ärendet. Av inkommen komplettering är det inte visat att klagande 1 är berörd av beslutet på sådant sätt att hon har rätt att överklaga det och yrka inhibition. Hennes yrkande om inhibition ska därför avvisas.

Även klagande 2 yrkar inhibition. Naturvårdsverket bedömer i detta fall att det bör krävas en tämligen hög grad av sannolikhet för att avgörandet ska ändras i sak för att begäran om inhibition ska beviljas. Naturvårdsverket tog den 29 juli 2015 ställning till ett yrkande om inhibition. Vi bedömer alltjämt att det inte finns skäl för att bevilja inhibition. Yrkandet från klagande 2 härom ska därför avslås.

Naturvårdsverket kommer senare att avgöra ärendena slutligt.

Detta beslut får enligt 58 § 1 jaktförordningen inte överklagas.

Beslut i dessa ärenden har fattats av tf avdelningschefen Ingela Hiltula. Vid den slutliga handläggningen har i övrigt deltagit vilthandläggaren Martin Johansson och juristen Hanna Ek, den sistnämnda föredragande.

För Naturvårdsverket

Ingela Hiltula

Hanna Ek

Kopia till:
-Länsstyrelsen i Dalarnas län